

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

06 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie și inculpat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2018, în cauza penală în privința lui

Bernic Vladimir Xxxxx, născut la xx.xx.xxxx,
originar și domiciliat în Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 03.10.2017 - 08.12.2017;

Instanța de apel: 30.01.2018 - 27.02.2018;

Instanța de recurs: 11.05.2018 - 06.06.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni, sediul Central din 08.12.2017, Bernic Vladimir a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal și art. 201¹ alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa în baza:

- art. 264¹ alin. (1) Cod penal - 200 (două sute) ore muncă neremunerată în folosul comunității cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe o perioadă de 3 (trei) ani.

- art. 201¹ alin. (4) Cod penal - 12 (doisprezece) ani 2 (două luni) închisoare.

Conform art. 87 alin. (1) Cod penal pedeapsa principală stabilită în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal a fost substituită cu 100 (o sută) zile închisoare, ce constituie 3 luni 10 zile închisoare.

Potrivit art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Bernic Vladimir i s-a stabilit pedeapsa definitivă de 12 (doisprezece) ani 3 (trei) luni închisoare cu ispășirea acesteia în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe o perioadă de 3 (trei) ani.

A fost respinsă solicitarea procurorului privind încasarea din contul lui Bernic Vladimir a cheltuielilor judiciare în sumă de 5 043,68 lei, și anume 3 168 lei la întocmirea raportului de expertiză medico legală nr. 95 din 15.08.2017, 1 862 lei la

întocmirea raportului de expertiză medico legală nr. 157a-2017 din 29.09.2017 lei precum și a sumei de 13.68 lei ce constituie valoarea muștiucului igienic pentru Alcotest 6810.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că Bernic Vladimir, la 30.06.2017, aproximativ la orele 14.30 min., fiind în stare de ebrietate alcoolică, în calitate de conducător al autoturismului de model „Vaz-212T”, cu n/î X- XX-xxx , tracta un autoturism de model „BMW” la volanul căruia se afla Budeanu Stanislav, pe o stradă a satului Petrești, mun. Ungheni. Fiind observat de către ofițerul de investigații al SPC a IP Ungheni, Soltîs Sergiu, care cunoscând că Bernic Vladimir conduce deseori autoturismul menționat fără a avea actele în regulă s-a deplasat cu autoturismul personal din urma lor ca să-i stopeze ca să le verifice actele. În apropierea gospodăriei cet. Ciobanu Marin a depistat autoturismele menționate care staționau neregulamentar, iar lângă ele pe cet. Bernic Vladimir și Budeanu Stanislav.

La cerința angajatului de poliție de a prezenta actele pe autoturism Bernic Vladimir a refuzat să le prezinte. Deoarece conducătorul mijlocului de transport Bernic Vladimir era suspectat în consum de alcool, au fost chemați angajații poliției de patrulare care l-au condus pe cet. Bernic Vladimir la sediul poliției de patrulare de pe str. Decebal din or. Ungheni.

În continuare, Bernic Vladimir fiind supus de către agentul constatator Albot Serghei testării alcoolscopice cu ajutorul aparatului „Drager alcotest 6810”, s-a constatat că în aerul expirat de el se conține o concentrație vaporică de alcool ce constituie 1,53 mg/l. Conform art. 134¹² alin. (3) Cod penal, prin stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat se înțelege starea persoanei care are concentrația de alcool în sânge de la 0,5 g/l și mai mult sau concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,3 mg/l și mai mult.

Astfel, Bernic Vladimir, a încălcat cerințele Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului RM Nr. 357 din 13.05.2009, prevăzute de pct. 14 lit. a) „Conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul dacă a consumat băuturi alcoolice,…”.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Bernic Vladimir, a săvârșit infracțiunea, prevăzută de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, conform indicilor, *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.*

Tot Bernic Vladimir, a.n. 04.12.1981, domiciliat Xxxxx, la 12.08.2017, în jurul orei 21.30, aflându-se în stare de ebrietate alcoolică la domiciliu, fiind supărat pe fiul minor Xxxxx Xxxxx că a lăsat vițelul fără supraveghere care a intrat în ograda vecinei Nistriuc Ana, urmărind scopul maltratării, intimidării, impunerii voinței și a controlului personal asupra altor membri de familie, profitând de superioritatea sa fizică, având la bază un motiv neînsemnat, i-a aplicat câteva lovituri cu pumnul în regiunea abdomenului și corpului fiului său minor Xxxxx Xxxxx.

În urma loviturilor aplicate, conform Raportului de expertiză medico-legală nr. 99 din 15.08.2017 minorului Xxxxx Xxxxx i-au fost cauzate traumă contuză a abdomenului cu lezarea intestinului subțire și a mezoului cu hemoperitoneum-450 ml cu aspirația maselor heterogene cu bronhii de diferit calibru, care se califică la vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, în urma căruia la 14.08.2017 minorul a decedat. Dintre leziunile corporale depistate și cauza decesului se prevede legătură cauzală direct.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Bernic Vladimir, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 201¹ alin.(4) Cod penal, conform indicilor *violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratarea victimei, care a cauzat vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății soldată cu decesul victimei.*

3. Împotriva sentinței instanței de fond au declarat apeluri:

3.1. *procurorul*, care a solicitat casarea parțială a acesteia, doar în latura civilă, în partea referitoare la cheltuielile judiciare și emiterea unei noi hotărâri prin care a încasa de la Bernic Vladimir suma de 5 043,68 lei, care reprezintă cheltuieli judiciare suportate la efectuarea expertizelor.

În motivarea cererii de apel procurorul a invocat că cheltuielile judiciare au fost suportate în legătură cu efectuarea expertizelor judiciare, care fac parte din cheltuielile suportate în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală, care urmează a fi suportate conform prevederilor legale de condamnat și trecute în contul statului.

Astfel, instanța de judecată dispune de dreptul, în cazul constatării inoportunității recuperării cheltuielilor judiciare, de a elibera condamnatul de recuperarea cheltuielilor judiciare în cazurile expres prevăzute de lege, și anume sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare.

Instanța de asemenea poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor. În cazurile constatărilor inoportunității recuperării cheltuielilor judiciare menționate, instanța poate elibera condamnatul de recuperarea cheltuielilor judiciare, indicând în sentință motivul care a stat la bază, dar nu să considere neîntemeiată solicitarea procurorului având în vedere obligația pozitivă a statului de a administra probe și a proba vinovăția persoanei.

3.2. *inculpatul*, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie achitat pe art. 264¹ alin. (1) și art. 201¹ alin.(4) Cod penal, deoarece nu este vinovat de cele incriminate, instanța de judecată, pronunțând sentința, s-a bazat pe

probe care nu au fost apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Fapta nu a fost comisă de el, probele administrate de organul de urmărire penală nu sunt veridice, acestea au fost falsificate cu scopul de a-l incrimina, nefiind reținute declarațiile părții vătămate, care nu are careva pretenții.

3.3. *avocatul Nicorici Radu în numele inculpatului*, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Bernic Vladimir să fie achitat pe ambele capete de învinuire.

În motivarea apelului avocatul a invocat:

- la emiterea sentinței instanța a ținut să-și motiveze soluția prin probe indirecte și incerte, deși acestea nu prezintă vinovăția inculpatului. Astfel, declarațiile martorilor audiați în cauză practic sunt inopozabile lui Bernic Vladimir, iar raportul de expertiză medico-legală nu prezintă dovada că acesta i-a cauzat fiului său aceste leziuni corporale. Mai mult ca atât toți martorii au declarat că nu au văzut certuri în familia Bernic, nu au văzut acte de violență și că situația familială era una normală;

- la aprecierea declarațiilor martorului minor Xxxxx Xxxxx, instanța s-a condus de cele declarate de acesta la etapa urmăririi penale și a abnegat cele declarate de ea în instanța de judecată. Este de reținut că martorul Xxxxx Xxxxx a declarat în instanță că tatăl său i-a aplicat fratelui câteva lovituri cu vârguța la fund dar nicidecum lovituri cu pumnul sau picioarele. Mai importante sunt declarațiile minorei cu referire la faptul că vițelul pe care îl aveau deseori se repezea și împungea cu toate că nu era mare;

- atât succesorul victimei cât și copiii acestuia, părinții și rudele nu au careva pretenții față de inculpat și nici unul din ei nu îl suspectează de careva acțiuni violente față de Xxxxx Xxxxx. Pe tot parcursul urmăririi penale inculpatul s-a aflat în arest preventiv și nu a avut contact cu soția, copiii sau rudele, situație care vădit arată lipsa unor influențe din partea acestuia asupra cercetării probelor. În situația respectivă, când soția, copiii, rudele și martorii nu invocă o violență familială, consideră că nu poate fi vorba despre încadrarea juridică de violență familială;

- acuzarea nu a prezentat nici o probă care să coroboreze cu raportul de expertiză medico-legală și care să arate că anume inculpatul i-a cauzat aceste leziuni corporale fiului său minor;

- atât la urmărirea penală cât și în instanța de judecată, apărarea a solicitat numirea unei expertize medico-legale suplimentare sau măcar audierea expertului medico-legal pentru a clarifica următoarele întrebări: în cazul adresării la medic, putea fi evitat sau nu decesul copilului; putea sau nu copilul să se alimenteze două zile, să se deplaseze de sine-stătător cu asemenea leziuni corporale, însă instanța a respins demersul;

- cu referire la condamnarea inculpatului în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, avocatul a menționat că toți martorii acuzării sunt colaboratori de poliție, iar declarațiile martorilor Albot Sergiu și Postolachi Ion, care sunt agenții BT3 a INP a

MAI, sunt indirecte și respectiv irelevante cauzei deoarece aceștia nu au fost martori oculari care pot confirma conducerea în general a automobilului de către inculpat;

- declarațiile martorului Soltîs Sergiu nu coroborează în nici un mod cu probele acumulate și examinate de către instanță, în asemenea situație fiind credibile declarațiile inculpatului care a relatat că automobilele erau staționate cu mult timp până a veni Soltîs Sergiu, iar automobilul „Niva” era în genere defectat;

- mai veridice sunt declarațiile martorului Ciobanu Marin care a declarat că automobilul „Niva” s-a defectat în timpul tractării, iar Bernic Vladimir și Budeanu Stanislav după defectare au venit la el acasă unde au consumat vin. Ulterior, Bernic Vladimir s-a apropiat de automobil pentru a scoate acumulatorul deoarece intenționa să lase mașina acolo în drum, și anume în acest timp de ei s-au apropiat colaboratorii de poliție Soltîs Sergiu și Gaitur Igor. Acest martor imparțial care a fost audiat și în cadrul urmăririi penale, chiar de la etapa inițială a confirmat expres că Bernic Vladimir a servit băuturi alcoolice după ce s-a defectat automobilul și ulterior nu a mai condus.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2018, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În urma verificării circumstanțelor de fapt și de drept, cât și a argumentelor apelanților, instanța de apel a ajuns la concluzia că lipsesc careva dubii sau bănuieli care ar putea pune la îndoială vinovăția inculpatului în comiterea faptelor incriminate, fiind reținute drept declarative argumentele inculpatului și apărătorului acestuia cu referire la faptul că învinuirea este formală și nu este confirmată prin probe.

Instanța de apel a considerat că afirmațiile inculpatului și avocatului acestuia, reprezintă opinia subiectivă a părții apărării, or prima instanță, în sentința sa, corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției lui Bernic Vladimir în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) și art. 201¹ alin. (4) Cod penal, luând în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată în prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptei și prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii incriminate.

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință referitor la recunoașterea vinovăției inculpatului în baza art. 201¹ alin.(4) Cod penal (în redacția legii din 16.09.2016), instanța de apel, pentru a evita repetări inutile, le-a însușit, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în Cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns

detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61). Astfel, prin justificarea probelor cercetate, Colegiul a determinat ca fiind dovedită vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii pentru care a fost deferit justiției.

Necătând la faptul că inculpatul în ședințele de judecată nu a recunoscut vinovăția în cele incriminate, Colegiul a menționat că săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 264¹ alin. (1) și art. 201¹ alin. (4) Cod penal de către Bernic Vladimir, este dovedită și prin probele administrate, cercetate de către instanța de fond și care au fost cercetate și verificate suplimentar în ședința instanței de apel, inclusiv: declarațiile succesoriului părții vătămate, martorilor Postolachi Ion, Gaitur Igor, Soltîs Serghei, Xxxxx Xxxxx, Hîncu Irina, Bursuc Vladimir, Vîlcu Ana, Iorgu Dumitru, Ceban Victor, precum și prin probele scrise anexate la cauza penală.

Nerecunoașterea vinei de către inculpat instanța de apel a apreciat-o ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto incrimina garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificată ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

Colegiul a atestat că vinovăția lui Bernic Vladimir se demonstrează cert prin declarațiile martorilor Hîncu Irina și Iorgu Dumitru, care au declarat că la data de 13.08.2017, s-au aflat în vizită la familia Bernic. În timp ce stăteau la masă Bernic Vladimir și Bernic Maria erau triști iar pe Xxxxx l-au văzut palid și mergea încovoiat, comunicându-le că îl doare buna.

De asemenea, martorul Vîlcu Ana în ședința de judecată a declarat că aflând despre decesul nepotului Xxxxx a ajuns în satul Xxxxx în jurul orei 15.00 unde a aflat de la săteni că Xxxxx a fost bătut de tatăl său, Bernic Vladimir.

Totodată, Colegiul a atestat că declarațiile inculpatului sunt contradictorii și neconsecutive, or deși acesta invocă faptul fiul Xxxxx i-ar fi comunicat că a căzut din copac la data de 13.08.2017 și i-a arătat soției sale că îl doare burta, martorul minor Xxxxx Xxxxx în declarațiile sale date în ședința de judecată a indicat că în seara de 12.08.2017 după ce tatăl lor l-a bătut pe fratele său Xxxxx, ultimul i-a comunicat mamei lor Bernic Marai că îl doare capul și burta după care mama sa i-a administrat o pastilă și i-a masat burta.

De asemenea verificând versiunea inculpatului precum că nu a comunicat nimănui despre faptul că Xxxxx i-ar fi spus că a căzut din copac sau că a fost lovit de vițel în raport cu declarațiile succesoriului părții vătămate Bernic Maria la fel se constată divergențe evidente. Astfel, aceasta a declarat în ședința de judecată că Bernic Vladimir la data de 13.08.2017 i-a comunicat că Xxxxx a fost lovit de vițel, iar inculpatul a declarat că nu a comunicat nimănui că Sabin i-a spus că a fost lovit de vițel și a căzut din copac, după care a menționat că se gândea să-i comunice soției, dar nu ține minte dacă i-a spus sau nu.

Deși apărarea a invocat drept veridice declarațiile depuse de martorul minor Xxxxx Xxxxx în ședință precum că Bernic Vladimir i-a aplicat lui Xxxxx câteva lovituri cu varga și nicidecum lovituri cu pumnul sau picioarele, instanța consideră că acestea nu pot fi statuate la baza unei sentințe legale fiind în contradicție cu declarațiile anterioare depuse în faza de urmărire penală, unde a menționat că Bernic Vladimir i-a aplicat lui Xxxxx mai multe lovituri cu pumnul în regiunea abdomenului și a spatelui. Ulterior, sora sa Xxxxx i-a comunicat că tatăl său a zis că în caz că îi va întreba cineva ce s-a întâmplat să spună că fratele a căzut din copac și a fost împuns de vițel.

Declarațiile depuse ulterior în ședința de judecată, precum că Bernic Vladimir l-a lovit pe Xxxxx doar cu varga, instanța le-a apreciat critic, deoarece acestea contravin atât declarațiilor sale anterioare, cât și cumulul probelor examinate în ședința de judecată, iar invocarea din ședința de judecată indicând că a dat declarații împotriva tatălui său, deoarece era supărată pe el și toți vecinii ziceau că tatăl lor este vinovat de moartea fratelui său, instanța a tratat-o ca o modalitate de a-l ajuta pe inculpat de a evita răspunderea penală, or aceasta este fiica inculpatului care se afla în grija acestuia.

Totodată, instanța consideră că declarațiile martorului minor Xxxxx Xxxxx depuse la faza de urmărire penală din data de 14.08.2017, 15.08.2017 sunt mai aproape de timpul incidentului 12.08.2017 și sunt mai aproape de adevăr.

Deși martorul minor Xxxxx Xxxxx a invocat lipsa cărorva cazuri de violență în familie, Colegiul a constatat că conform cazierului contravențional, astfel de cazuri au avut loc în familie, fapt ce a permis instanței de a da apreciere critică atât declarațiilor schimbate ale lui Xxxxx Xxxxx, cât și ale succesului părții vătămate Bernic Maria. De asemenea prezența violenței în familie se confirmă și prin declarațiile martorului Bursuc Vladimir și Ceban Victor care sunt concludente cu celelalte probe enunțate supra.

Declarațiile inculpatului precum că Xxxxx i-a făcut doar lui o destăinuire privind cauza reală a leziunilor, inițial lovitura unui vițel, ulterior căzătura dintr-un copac, Colegiul le-a apreciat drept o modalitate de apărare, versiunea dată fiind combătută prin expertiza medico-legală nr. 99 din 15.08.2017, unde s-a indicat că leziuni corporale caracteristicii căderii de la înălțime (precipitate) nu au fost depistate, iar în urma lovirii de bovină puteau fi cauzate leziuni corporale cu alt caracter și mai grav.

Cu referire la argumentele apărării, precum că în acțiunile inculpatului nu se regăsesc elementele infracțiunii de conducere a mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, Colegiul a reținut că declarațiile acestuia, date la stadia cercetării judecătorești, prin care neagă comiterea faptei, creează dubii rezonabile sub aspect de veridicitate, iar faptul că inculpatul nu-și recunoaște vinovăția, instanța a considerat-o ca o modalitate de apărare, îndreptată spre eschivarea de la răspunderea penală, or declarațiile lui nu coroborează cu alte probe administrate, fiind în contradicție cu acestea, și anume declarațiile martorilor Soltîs Sergiu, Gaitur Igor, Albot Serghei și Postolachi Ion, procesul-verbal privind

constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate din 30.06.2017, procesul-verbal de examinare a înregistrărilor video ridicate de la martorul Albot Serghei din 12.07.2017 care confirmă faptul că Bernic Vladimir recunoaște că s-a urcat la volanul automobilului de model „Vaz 2121” în stare de ebrietate.

Cu referire la aprecierea declarațiilor martorului Soltîs Serghei drept parte cointeresată, Colegiul a menționat că aceasta poartă un caracter declarativ nefiind confirmată prin alte probe, cu atât mai mult că acesta se afla în exercițiul atribuțiilor de serviciu, iar la momentul depunerii declarațiilor a fost prevenit de răspundere penală.

Cât ține de apelul declarat de către procuror care a solicitat casarea parțială a sentinței, doar în partea neîncasării cheltuielilor de judecată în sumă de 5043,68 lei, care reprezintă cheltuieli judiciare suportate la efectuarea expertizei, Colegiul a menționat că instanța de fond în mod just și echitabil a stabilit că cheltuielile judiciare solicitate, sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate, cheltuieli care au fost trecute în contul statului, iar normele procedurale nu prevăd achitarea din contul condamnatului a cheltuielilor judiciare care constituie cheltuieli de expertiză.

Ținând cont de faptul, că expertizele au fost ordonate de către organul de urmărire penală, constituind un mijloc de probă dispus în urma acțiunii procesuale ce ține de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, pusă în sarcina părții acuzării, instanța a considerat neîntemeiată solicitarea cu privire la încasarea cheltuielilor pentru efectuarea acestora de la inculpat, în legătură cu ce a respins solicitarea procurorului în aspectul dat.

De asemenea, Colegiul nu a găsit temei de a interveni în sentința instanței de fond nici în partea stabilirii pedepsei inculpatului, or la stabilirea categoriei și măsurii acesteia, s-a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, inculpatului aplicându-i-se o pedeapsă corectă, echitabilă și legală.

În consecință, Colegiul a conchis că totalitatea argumentelor invocate de apelanți nu și-au găsit confirmare la examinarea apelurilor în instanța de apel și ca urmare acestea nu sunt suficiente pentru a constitui erori procesuale ce ar putea influența legalitatea concluziilor instanței de fond.

5. Împotriva deciziei instanței de apel, declară recursuri ordinare:

5.1. procurorul, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia parțial, doar în partea ce ține de neîncasarea cheltuielilor judiciare, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În susținerea recursului procurorul indică că inculpatul condamnat, urmează să suporte cheltuielile judiciare în baza culpei sale infracționale, deoarece fără săvârșirea

infracțiunii, astfel de cheltuieli nu s-ar fi realizat. De asemenea, inculpatul condamnat urmează să plătească toate cheltuielile efectuate de la începerea urmăririi penale până la punerea în executare a hotărârii de condamnare, chiar și plata unei expertize dispuse din oficiu sau la cererea părții civile.

În astfel de circumstanțe, acuzarea consideră că cheltuielile de judecată suportate de către stat în cauza penală de învinuirea lui Bernic Vladimir, pentru efectuarea expertizelor judiciare, urmează să fie încasate din contul inculpatului.

5.2. *inculpatul*, care invocând art. 427 Cod de procedură penală, solicită rejudecarea cauzei pe motiv că nu este de acord cu hotărârile emise de instanțele de fond. În recursul său inculpatul redă circumstanțele cauzei din punctul său de vedere și descrie declarațiile martorilor audiați, totodată menționând că a fost judecat fără careva probe concrete, directe, primind pedeapsa pe nedrept.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt vădit neîntemeiate din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Cu referire la recursul declarat de către procuror, Colegiul reține că ultimul indică ca temei de drept întru casarea deciziei recurate pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală ce prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului dacă hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Așadar, Colegiul consideră vădit nefondată solicitarea procurorului în partea ce ține de pretinsa încălcare admisă de instanța de apel, privitor la neîncasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului pentru efectuarea expertizelor medico-legale, deoarece în dispoziția art. 143 alin. (1) Cod de procedură penală, este stipulat expres că expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea circumstanțelor enumerate în aliniatul nominalizat, inclusiv și în cazul când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul.

Din actele cauzei se constată că expertizele medico-legale nr. 95 din 15.08.2017 și nr. 157a-2017 din 29.09.2017 efectuate în privința părții vătămate minore Xxxxx Xxxxx și în privința inculpatului Bernic Vladimir, au fost dispuse de către organul de urmărire penală, în vederea constatării cauzei și timpului decesului minorului Xxxxx Xxxxx și stării psihiatrico-psihologică a inculpatului Bernic Vladimir.

Astfel, Colegiul consideră corectă soluția instanței de apel care a ținut cont de prevederile art. 229 alin. (1) și (3) Cod de procedură penală, care stipulează că cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului și instanța poate elibera de aceste cheltuieli, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă

plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

Potrivit prevederilor art. 227 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali. Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Potrivit art. 228 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuielile privind efectuarea expertizelor medico-legale și psihiatrico-legală în privința inculpatului și părții vătămate, solicitate de către organul de urmărire penală, nu se includ în categoria cheltuielilor judiciare care urmează a fi achitate de către condamnat. Mai mult, Colegiul indică că, în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea procurorului, plățile necesare pentru efectuarea expertizei în mod obligatoriu, pentru constatarea cauzei morții părții vătămate și stării psihice și fizice a bănuțului, învinutului, inculpatului, vor fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat.

De asemenea, art. 75 alin. (3) din Legea nr. 68 din 14 aprilie 2016 cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, prevede că în cauzele penale, cheltuielile pentru efectuarea expertizei sunt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 142 alin. (2) Cod de procedură penală, excepție care nu este incidentă cauzei în speță.

Prin urmare, soluția adoptată de instanța de apel corespunde prevederilor art. 7 alin. (1) Cod de procedură penală, iar modificarea ulterioară a legislației la capitolul cheltuielilor de judecată nu poate servi temei de implicare în decizia respectivă.

*Referitor la recursul declarat de către inculpat, Colegiul indică că art. 427 Cod de procedură penală la care face trimitere Bernic Vladimir în cererea sa de recurs, conține 2 aliniate, alin.(1) conținând 16 puncte care concret stabilesc temeiurile pentru declararea recursului, însă recurentul nu a concretizat care din aceste temeiuri le pune la baza cererii de recurs înaintată și prin ce se confirmă acestea, însă potrivit mențiunilor inculpatului de nerecunoaștere a vinovăției, Colegiul deduce că motivele recursului se încadrează în prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, care prevede că *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când nu au fost întrunite elementele infracțiunii*, însă Colegiul consideră că acest temei nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de inculpat.*

Este de reținut și faptul că, regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în

baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Colegiul relatează că, temeiul pentru recurs invocat de inculpat este prezent atunci când instanța ce a judecat cauza a comis în această parte o eroare de drept, cum ar fi situația prin care în hotărârea judecătorească s-a făcut referire la săvârșirea infracțiunii, dar nu au fost stabilite faptele sau împrejurările de fapt care corespund elementelor constitutive ale infracțiunii respective. Prin urmare, temeiul la care se face trimitere în recurs, nu este aplicabil în speța examinată din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar determina necesitatea casării deciziei instanței de apel.

Așadar, temeiul invocat include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

La caz însă, instanța de apel, în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a verificat, a apreciat și s-a pronunțat pe fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, iar careva temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit, deoarece ele au fost obținute cu respectarea normelor de procedură penală. Totodată, lecturând conținutul cererii de apel în coraport cu decizia instanței de apel, se constată că această instanță s-a pronunțat asupra tuturor motivelor recurentului și motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii contestate.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că situația de fapt a fost just stabilită de către instanța de apel în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat și expus în **pct. 4.1.** al prezentei decizii, încadrarea juridică dată faptelor este corectă și corespunde situației de fapt reținute, instanța întemeiat ajungând la concluzia privind menținerea sentinței de condamnare a lui Bernic Vladimir pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 201¹ alin. (4) și art. 264¹ alin. (1) Cod penal.

De asemenea, Colegiul penal reține că argumentul precum că nu au fost întrunite elementele infracțiunii este neîntemeiat și constituie o interpretare subiectivă a recurentului, or, instanțele ierarhic inferioare corect au constatat că în acțiunile lui Bernic Vladimir sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 201¹ alin. (4) și art. 264¹ alin. (1) Cod penal, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În urma celor expuse, Colegiul penal constată că hotărârea recurată corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală și este întemeiată, iar temeiul invocat nu persistă în cauză. Argumentele invocate de recurent nu au suport probatoriu, contravin probelor administrate și prin urmare, prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie și inculpatul Bernic Vladimir, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2018, în cauza penală în privința lui Bernic Vladimir, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 04 iulie 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun